

Месечни извештај

Хуманитарна
Организација
СРБИ ЗА СРБЕ
Фебруар, 2010
www.srbizasrbe.org
Извештај бр. 2

Писмо донаторима

Поштовани донатори, чланови и пријатељи,

Захваљујући пре свега нашим редовним а такође и новим донаторима, у току месеца фебруара прикупили смо укупно 2.612 евра. Са тим новцем помогли смо пет породица на територији Републике Српске које заједно броје преко 20 деце. Поред помоћи породицама, у Бечу смо организовали први донаторски скуп и јавну презентацију наше организације у Аустрији. На Косову и Метохији је уручена помоћ наше организације обезбеђена из јануарске Божићне акције уз помоћ наших пријатеља из организације Мајка девет Југовића. У Београду смо уручили захвалнице директору Шесте београдске гимназије за помоћ и учествовање у прикупљању средстава за нашу Божићну акцију. У Швајцарској смо успоставили сарадњу са Хуманитарном организацијом Немањићи Тићино са којима већ увек радимо за завршетку пројекта помоћи породици Павловић. На Палама смо посетили породицу Бабић коју ћемо укључити у програм помоћи за март. Иза нас је 28 јако успешних фебруарских дана а што је много битније велики број помогнуте и изнад свега срећне српске деце.

У фебруару готово све акције наше организације фокусирале су се на помоћ породицама у Републици Српској. Самохраној мајци Снежани Мандић и њеној малој дечици који живе у поткровљу преправљене штале платили смо увођење воде у кућу као и решили предходне дугове који су им свакодневно претили тужбом и затвором. Александар, Јелена и Александра су свесрдно и са усхићењем помагали нашим радницима да спроведу цеви у кућу. Такође, биће преграђен зид између кухиње и спаваће собе како би деца могла на миру да уче а ноћу да спавају у својој соби.

У Вишеграду смо уз сарадњу наших пријатеља са портала "Вишеград24.инфо" обишли и помогли две социјално угрожене породице – Божић и Молјевић. Породица Божић тренутно живи на граничном прелазу између Републике Српске и Србије у бившој војној касарни. На жалост, ни једна ни друга држава

није у стању нити жeli да помогне и забрине Божиће и сличне социјално угрожене породице. Најмлађи Молјевићи живе у Вишеграду са родбином, пошто је отац преминуо пре неколико месеци а мајка психички и физички није у могућности да брине о њима.

Представници наше организације из Београда кренули су крајем месеца пут села Обудовци, како би обишли и по други пут помогли породици Павловић која има четири школараца. Павловићи су уједно и наш први пројекат који смо започели како би се обезбедила потребна средства да се дом бившег борца у Отаџбинским ратовима Жељка Павловића доведе у сигуран простор за живљење. Наши пријатељи из Швајцарске организације "Немањићи Тићино" ће такође обезбедити додатна средства за завршетак куће као и обезбеђивању стоке и живине како би породица могла себи да обезбеди основне потребе у храни.

Посетили смо и помогли породици Говедарица са општине Пале која је због сплета социјалних прилика принудно раздовојена. Отац и његова два сина надниче и зарађују за породицу, док мајка Жељка такође ради како би ишколовала још троје деце које живе са њом. Њима смо обезбедили неколико кубних метара дрва како би прегурали зиму.

У наредном месецу планирамо да помогнемо три породице: две из Републике Српске – Михић и Бабић као и породицу Васић из малог села у близини Вршаца на самој граници са Румунијом. Уз то, посетићемо и повратничку породицу Екменчић у Херцеговини чију смо посету морали у фебруару да одложимо. Такође, представници наше организације из Београда и Осијека кренуће пут Крајине како би обезбедили помоћ за две породице и братство манастира Крка у виду конзервиране хране и основних хигијенских потреба. У току марта најавићемо и две велике Васкршње акције у Крајини и на Косову и Метохији који су планирани за другу половину априла.

С поштовањем,
Скупштина организације

Помоћ за Говедарице

Код Жељке Говедарица смо били током Божићне акције гдје смо увидјели да је тој дјеци неопходна наша једнократна помоћ. Малени стан плаћају 200 КМ мјесечно. Прошле зиме су јако брзо остали без мање количине дрва коју су успјели набавити па су морали приђећи гријању на струју. Иако су покушали штедити ипак су потрошили струје колико нису могли платити. Тај зимски дуг су успјели у Електродистрибуцији репограмирати па сада уз редовни рачун плаћају 21,51 КМ рату поменутог дуга.

У једној просторији живи Жељка са троје дјеце, Милицом која иде у Гимназију на Палама (поред тога често мајци помаже у грилу у којем је Жељка сада нашла запослење), Мильаном који је сада осми разред и Дејаном која је 6 разред. Мильан је рођен са хематуријом и лежао је 4 мјесеца у Тиршовој послије чега је морао сваких 6 мјесеци на контролу али пошто новца никадовољно није ишао задње 3 године.

Жељкин супруг и два старија сина, Бојан и Дејан отишли су од куће за послом. Они су на приватној пилани на Сокоцу нашли посао и горе плаћају себи кирију. Бојан је послије одређеног периода довео и своју супругу и дјецу (Анђела 6 и Немања 2) код себе

али често унуци буду код баке где их Милица чува пошто им мајка успје пронаћи мало посла у пекарама на Сокоцу па не може бринути о дјеци.

Тежак је то живот за њих све а развојеност их највише пати. Пробала је Жељка са дјеци да живи на Сокоцу или није никако могла наћи посла док супруг и старији синови не могу никако да се запосле на Палама. Свима им је сан да се коначно састану и живе скupa што мушкирци покушавају остварити када нараде слободних дана онда се сви стисну у тој једној соби и тада су најсретнији. Приликом ове акције, платили смо им дуг за струју који су ове зиме направили и двије рате репограмираног прошлогодишњег дуга. Купили смо им такође више од метра дрва и мало дрвеног угља да више струју не троше.

Жељкин сан је да се сви запосле у једном мјесту па да коначно и млађа дјеца живе са оцем. Праве планове или сваки пут пропадну и опет свако на својој страни мало новца заради да дјеци обезбеде најосновније. Жељка има проблема са диоптријом која је достигла на једно око +6, али нема времена ни за докторе ни пару за наочале. Она и даље ради по 2-3 посла а некад и више само да јој дјеци ништа не зафали.

Пошто се Жељка у задње вријеме успјела запослiti у један приватни грил а Дејан је по струци конобар док је Бојанова супруга такође угоститељ они сањају о томе да крену радити за себе. Проблему су пришли са свих страна и дошли до закључка да ће увијек бити на руби егзистенције и они и дјеца ако не крену да сами за себе раде јер се посла не боје. Свијесни су они да као подстанари не могу размишљати о држању/гајењу стоке или о сијању неке веће површине земље мада би у том случају били сигурнији да могу заради оно што произведу. Да би се престали вртити у круг једино им преостаје да сами отворе неку врста грила и да сви запну да раде у њему.

У том случају би сви дошли на Пале, плаћали би једну кирију, текао би им радни стаж и имали би здравствено.

За породице у Вишеграду

Породица Божић

Акцију за породицу Божић смо одрадили уз Зоранову помоћ и помоћ његовог интернет портала „Вишеград24.инфо“ којем се овом приликом много захваљујемо. Прва породица коју смо помогли били су **Божићи** који живе тачно на граничном прелазу са Србијом у бившој касарни. Гордана и Десанку живот није нимало мазио. Иако су обоје са подручја Вишеграда смјештај проналазе далеко од насељених мјеста у тој згради која је грађена као спаваона војницима. У тим високим и хладним просторијама покушавају обезбедити свој дјеци скроман дом.

До прије четири године њихов живот је био сличан животима многих младих парова са дјецом. Борили си су се и радили за своје дјеце. Десанка је тада била трудна са малим Срђаном и када је пород кренуо Гордан је платио ауто да је возе до најближе болнице која је неких 80так километара у Фочи. Нису успјели стићи па се мали Срђан родио у Горажду, градићу на обили Дрине који није дио Републике Српске. Многих непријатности је ту Десанка доживјела и онако, још слаба и лабилна од порода, уплашена за свој и дјететов живот почну њене психозе и њен губитак са реалношћу.

Зоран је наш долазак најавио па су нас сви чекали. Десанка је пар дана прије изашла из душевне болнице па јој је тетка из Вишеграда дошла да мало помогне. Тужна слика пресретне дјеце која су жељна своје мајке па је свако мало додирају а она под јаким лијековима уз тежак физички напор понекад неко загрли. Гордан који више ни сам не зна куд ни како а опет како и сам каже „шта ће дјеца без мајке? А и ја сам?“

Дан прије наше посјете, ненајављена и сасвим изненада из Њемачке им је стигла велика количина хране, играчака и гардеробице. Имају име и презиме човјека који им је то послao па Гордан свако мало гледа папираћ и не може да вјерује да им је неко кога не знају послao хране.

Дјеца одушељена играчкама ваде и показују шта су добили. Срђан од среће не престаје причати док најстарији Слађан, 13 година, покушава да га смири. Слађан иде у школу у Вишеград и све до сада је био одличан ћак. Показао нам је разна признања која је добио. Ове године му је просјек покварио енглески из којег је једва добио 2 или је обећао да ће пробати то поправити. Каже да је то све због задаћа јер нема ко да му покаже а он не зна.

Сестре Желька, 9 година, и Младенка 7 година иду у подручну школу која је ближе кући и оне су одлични ћаци. Сви возаре сваки дан и рано ујутро одлазе а касно се враћају кући.

Донијели смо гардеробе и обуће коју смо за њих скupili тако да је Слађан добио зимске ципеле које није имао. Иако су биле два броја веће то му није помутило радост јер како каже може вунене чарапе обути.

Пошто им је кућа пуна хране захваљујући поменутом донатору ми смо планирану донацију од **600 КМ утрошили тако што смо им обезбедили огрев до краја зиме јер им је врло мало дрва остало.**

За породице у Вишеграду

А са остатком новца смо дјеци уплатили ужину до краја школске године у продавницама поред школа.

Гордан, скроман човјек ништа не тражи. Срамота га каже „можда је луксуз“ али кад би дјеца могла имати већи телевизор „оћоравиће од овог малог“. Планира, ако буде икако могао да на пролеће купи прасад па да имају меса за зиме. Има каже сушницу „па штета да не осуши дјеци меса“.

Планира довести воду у касарну која је из неких разлога прекинута али не може да се договори са осталим станарима из сусједних зграда поменуте касарне који су такође у тешкој ситуацији а бројчано нису толико јаки да би им сума била неосјетна.

И тако расту малени Божићи далеко од свега са мамом коју покушавају заштити и татом који више не зна како даље. На граници двије државе а да ниједној није стало до њих.

Најмлађи Мољевићи

Посјету **Мољевићима** смо испланирали и одрадили на исти начин као и Божовићима, уз Зоранову помоћ са интернет портала „Вишеград 24.info“. Међутим тај дан је дјевер Слађане Мољевић планирао да све три дјевојчице крсти тако да смо посјету скратили јер су гости код Мирослава чекали да се слављенице са мајком врате назад.

Софija 8 година, Александра 7 година и Славица 6 година од очеве смрти у новембру, живе код стрица Мирослава који и сам има двије дјевојчице Душану 14 година и Данку 11 година. Поред бриге о дјеци Мирослав прискаче у помоћ и њиховој мајци Слађани која је инвалид и сама треба туђу његу.

Стан у којем је Слађана живјела са супругом и своје троје дјеце се налази у бившој аутобуској и жељезничкој станици. Тај стан је тотално неуслован па је Мирослав кренуо у потрагу за новим и нада се да ће у овом мјесецу успјети смјестити снаху у нови дом и самим тим пустити дјевојчице да се врате мајци. Нови проблем који ће Мирослав тада морати решити је начин плаћања стручне особе која би бринула о њима одређен број сати. Међутим тај храбри и несебични човјек зна да мора наћи и за то неко рјешење.

Пошто брине о пет дјевојица, за све њих смо му скупљене гардеробице донијели. Мада су дјевојице на тај свечани дан биле обучене у ново ипак за једну плату јако је тешко свима обезбедити најосновније. Мирослав је успио колико толико покриви све дугове које му је снаха имала и тренутно му је највећа брига како обезбедити дрва братовој породици кад се преселе у нови стан.

У договору са њим свих 600 КМ планиране донације смо намијенили за куповину дрва и тиме мало олакшали том човјеку јер је очito да он неће пустити њих четири да гладују.

Мирославов телефон је 387 65 525 188 а станује и сам као подстанар на адреси Војводе Степе 26 Вишеград.

Нажалост смо позив у госте морали одбити али им желимо сретно крштење и пуно среће.

Помоћ за Павловиће

Срби за Србе са Павловићима у њиховом дому

У среду 17. фебруара представници хуманитарне организације Срби за Србе из Београда посетили су породицу Павловић из села Обудовци у Републици Српској. Били смо почаствовани да будемо угошћени у дому оца породице Желька који је четири године учествовао у Отаџбинским ратовима на простору бивше Југославије, а који је заједно са својом породицом препуштен забораву српског друштва као и хиљаде других српских војника, добровољаца и инвалида! Павловићима смо уручили помоћ у храни, слаткише за децу, дрва за огрев, неколико лепих Православних књига, као и средства за довршетак изградње куће.

Породица Павловић нас је дочекала као своје најрођеније. Тешки услови за живот у недовршеној кући и хладним просторијама нису успели да сломе дух и наду ниједном од Павловића. Невероватно је са каквим оптимизмом и ведрином плени ова, морам да истакнем, итекако вредна и поштена породица! Домаћин Желько је рекао једну реченицу која је на нас оставила посебан утисак, "нисам ја сиромашан него богат, јер је мој дух у мени богат".

Деца су била просто одушевљена нашим доласком, чекали су нас нестрпљиво од раног јутра. Срећа и радост кад су нас угледали нису се могли скрити са њихових лица, али су они нас још више обрадовали својом бистрином, поверењем а пре свега својом свешћу, јер и поред игре и шале са нама, нису престајали да захваљују за поклоне и помоћ који су добили. Желько и његова супруга су се безброј пута захваљивали и нама али и свим донаторима, па овом приликом желим да вам свима кажем ВЕЛИКО ХВАЛА од Павловића, али и од нас.

Није тешко приметити колико је овој породици и даље потребна помоћ, али колико им је ова помоћ значила најбоље је посведочила мала Ратка, најмлађи члан породице. Кад смо се вратили из продавнице са намирницама, Ратка је одмах уочила пакет млека а онда је рекла, "јао, па ја сад имати да пијем млека".

Помогли смо Павловиће са средствима у вредности од 1.980 евра. Кров који је изграђен је од непроцењивог значаја за Павловиће. **Више не морају да брину да ли ће им прошиљавати када падне киша.** Пошто је мало проширен у страну, изашао је скупље па смо са 400 евра исплатили тај дуг. Иначе грађевинска фирма је кров јако добро завршила.

Зидови су неизоловани и незамалтерисани, а ни под није постављен, тако да је 1.200 евра уложено за постављање изолације, малтерисање, инсталацију пода и да електричар повеже струју. За куповину дрва смо издвојили 155 евра, купили смо основне животне намирнице за 205 евра, а за 20 евра смо узели поклоне којима су се деца посебно обрадовала, књиге "Свети Ђорђе" и "Веронаука у кући", као и фудбалску лопту.

Помоћ породици Павловић ускоро ће поново уручити и хуманитарна организација из Швајцарске "Немањићи Тићино" са којом ћемо заједничким снагама пројекат наше организације спровести успешно и у релативно кратком временском року.

Донаторски скуп у Бечу

Предавање Биљане Спасић о "белој куги" у Бечу

Хуманитарна организација Срби за Србе одржала је у суботу 20.02 донаторски скуп у Бечу, у црквеном дому Храма Светог Саве у трећем бечком дистрикту, чије је свештенство дало благослов за представљање организације, којима се овом приликом још једном захваљујемо. Скуп су отворили председници организације СЗС у Србији и Аустрији, Игор Рашула и Милош Јовановић. Речи добродошлице упутили су нам и представници Светосавске Омладине у Бечу, након чега је мр Биљана Спасић одржала потресно 45минутно предавање о проблему беле куге у српском народу. Готово читава сала била је испуњена бригом, тугом и сузама.

У наставку, председник наше организације у Србији укратко је представио планове, циљеве и досадашње активности СЗС-а у протеклих четири године. Истакнута је значајна потреба приближавања српског народа у дијаспори са многочланим и сиромашним српским породицама на простору Балкана путем наших организација у Аустрији, Србији и Републици Српској. Такође, истакнута је потреба да се омладина у дијаспори самоорганизује у сличне мање организације које ће самостално или у сарадњи са нашом организацијом транспарентно и поштено радити на помоћи пре свега сиромашним породицама и њиховој деци.

Милош Јовановић, председник СЗС-а у Аустрији истакао је важност регистраовања наше организације по свим законима и прописима како би целокупан рад организације био јаван, транспарентан и доступан на контролу пореским властима Аустрије. Такође, истакнута је чињеница да се донаторима наше организације у Аустрији омогућује одбијање од годишњег пореза у висини суме коју донирају организацији. Сви присутни гости на одржаном скупу добили су припремљен материјал са детаљним објашњењима на који начин се може ући у овај процес.

Пред крај скупа приказана су два краткометражна филма наше организације са последње акције на Косову и Метохији као и филм о посети и помоћи породици Љильак из села Неузине.

Укупни приходи од донација и дела новца од продатих књига Биљане Спасић "Зашто Срби нестају" су 522 евра док су трошкови које смо имали за припрему овог скупа били 312 евра, превасходно покривање путних трошкова наше уважене гошће госпође Спасић као и припрема информативног материјала који је подељен на скупу.

Желимо још једном да искористимо ову прилику да се захвалимо црквеној општини Беч и Храму Светог Саве који су нам помогли и отвореног срца изашли у сусрет, омогућивши да се по први пут јавно представимо српском народу. Такође, посебну захвалност дuguјемо Биљани Спасић на свом доласку, јако дубоком и потресном предавању и наравно лепим речима и надамо се будућој успешној сарадњи са нашом организацијом. Захвалност упућемо и волонтерима наше организације у Аустрији.

Ово је био први јавни донаторски скуп наше организације и прво представљање организације у Аустрији. Надамо се да ће оваквих донаторских скупова широм света бити у великом броју и са још већим успехом.

Вода у кући Мандића

Александра и Јелена Мандић срећне и задовољне

Мале Мандиће, Александра, Александру и Јелену смо упознали приликом наше велике Божићне акције. Они живе у преправљеној штали без текуће воде. Деда који је сада у пензији живи у приземљу а дјеца са мајком Сњежаном у поткровљу.

Док је отац био са њима живјели су као подстанари на разним мјестима. Када Сњежана више није могла издржати свакодневна злостављана над собом и дјецом обратила се надлежним службама које су јој супруга удаљиле и смјестиле у адекватну установу. Сада отац малих Мандића живи у родном Калиновику и повремено се јави дјеци.

Сњежана која је тада остала сама са дјецом се обратила оцу који и сам као пензионер није у бољој ситуацији ог њих. Он је за њих мало преуредио таван и смјестио кћерку и унучад код себе. Живе од те пензије и дјечијег доплатка а љети иду брати гљиве и остale биљке које успију продати.

Деда је успио мало по мало набавити 5 коза и 2 овце. Дјеца му јако пуно помажу а поред тога су одлични ѡаци. Сњежана је такође јако вриједна жена али и поред најбоље воље није успјела платити задње двије

кирије које је остала дужна из доба подстанарства као и задњи рачун за струју и воду.

Мало смо преговарали са газдом и успјeli договорити да нам опрости једну кирију тако да смо платили 130 КМ за само један мјесец и неких 180 КМ за воду и струју. Мало дуже смо тражили и преговарали око довода воде у кућу (вода је била само пред кућом) и уз дедину, Сњежину и помоћ њихових пријатеља који су радове копања сами завршили успјeli смо да смањимо цифру на 300 КМ (руке и материјал).

Пријатељи су им поклонили старе али добро очуване лавабое тако да су Ацо и сестре добили текућу воду у кући. Сад за сад је једна чесма код деде и једна код њих у питању али и то је боље него чесма пред кућом. Дјеца су пресретна што се види и на сликама, и сваки трен су се и сами нудили да нешто помогну.

Пошто смо мало новца уштедили на дугу од кирије купили смо им 6 гипсаних плоча да направе преградни зид између спаваће собе и кухиње да дјеца могу у миру да уче. Власник „Гипстила“, Арнаут Раде, нам је те плоче довукао бесплатно и овим путем му се захваљујемо. Раде је великолушно понудио да његови радници поставе те плоче бесплатно али је Сњежана, која је и са урађеним презадовољна инсистирала да то само оставимо па ће она са оцем да то постави јер су то и до сада сами радили.

Мислим да смо са овом акцијом ову породицу добро обезједили тако да сада могу сами полако јер су се дугова ријешили а кућицу су мало више уредили за пристојан живот. Деда већ прави планове за купатило ако успије нешто зарадити али је задовољан јер како каже „нек је вода у кући па ћemo лако“!

Вести из организације

Представници Хуманитарне организације Срби за Србе из Београда завршили су све обавезе око припреме годишњег финансијског извештаја за Народну Банку Србије и Пореску службу Србије за 2009 годину, предвиђене законом о невладиним и друштвеним организацијама. Трошкове књиговодствених услуга фирмe Eurocar.doo из Београда платили смо 20.000 дин. а државну таксу за припрему извештаја од 2.360 дин. платили смо фирмама Нови Трг.

Хуманитарна организација Срби за Србе и Хуманитарна организација Немањићи-Тићино из Швајцарске успоставили су први контакт и договорили даљу сарадњу на пројектима помоћи српским породицама на простору Балкана.

Први заједнички пројекат који се већ спроводи јесте помоћ породици Павловић из Републике Српске. Надамо се да ће наша сарадња обезбедити много више дечијих осмеха и помогнутих сиромашних српских породица где год оне живеле.

Обавештавамо донаторе, чланове и пријатеље СЗС-а у Аустрији да је у току организација дводневне посете Српске Православне Омладине Инсбрук - "СПОЈИ" Косову и Метохији. Програм путовања предвиђа полазак из Инсбрука односно Беча за четвртак 25.март, одакле се путује за Свилајнац и, у петак 26.марта, наставља пут на Косово и Метохију. У суботу 27.марта планирана је посета Црној Реци, затим Косовској Митровици и Великој Хочи - такође постоји могућност да се обиђе Ораховац и манастир Зочиште..

Док је у недељу, на свети дан у српском православљу - Цвети - планирано даље путовање до манастира Високи Дечани, где би чланови "СПОЈИ" прославили годишњицу оснивања свог удружења и при томе предали хуманитарну помоћ братству манастира, чије је прикупљање у току.

Истог дана планиран је повратак за Инсбрук односно остале градове из којих су чланови и пријатељи Омладинског Удружења "СПОЈИ", међу којима ће овог пута, у духу подршке и сарадње, бити и један члан огранка Хуманитарне организације Срби за Србе у Аустрији.

Све заинтересоване особе које желе да добију више информација односно да се придруже Српској Православној Омладини из Инсбрука на овом путовању, могу да се јаве њиховим представницима путем телефона или електронске поште:

Председник "Споји"
Владимир Влајић
тел.: +43 650 360 87 50
е-пошта: [spoij2009@gmail.com](mailto:sport2009@gmail.com)

Васкршње акције-најава

ВАСКРШЊА АКЦИЈА ЗА ПОМОЋ СРПСКИМ ПОРОДИЦАМА У КРАЈИНИ

Планирана средства: 2.000 €

Планиран број породица: 5

Датум: 15-25 април

ВАСКРШЊА АКЦИЈА ЗА ПОМОЋ СРПСКИМ ПОРОДИЦАМА НА КОСМЕТУ

Планирана средства: 2.000 €

Планиран број породица: 5

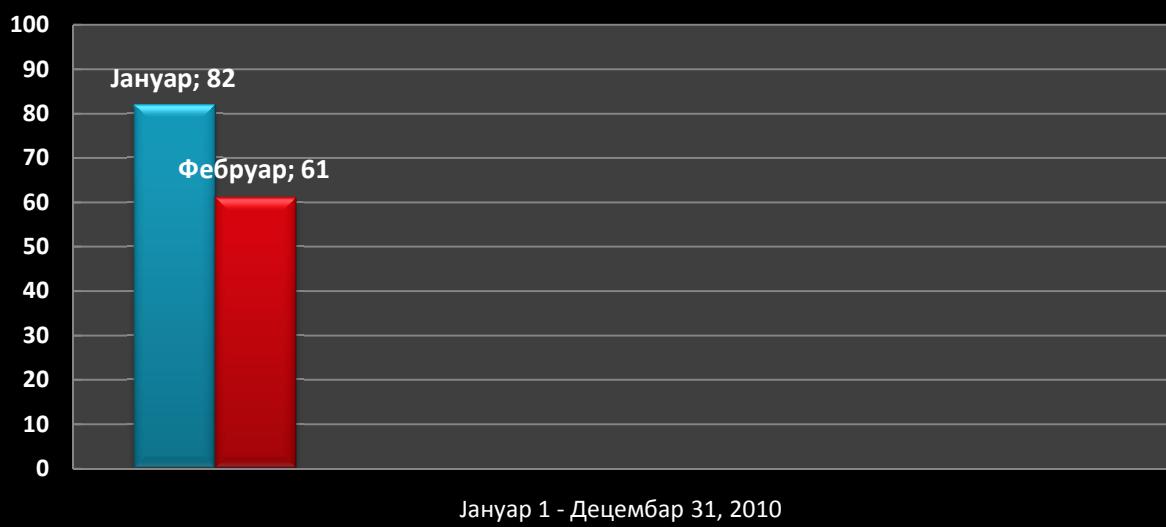
Датум: 15-25 април

Финансијски извештај

Хуманитарна организација Срби за Србе - донације у 2010.

Хуманитарна организација Срби за Србе - број донатора у 2010.

*Oj Косово дрекни из свег гласа,
на душмане што судбину ти кроје,
реци Боже дај нам мало спаса,
од безумника што на Светој земљи стоје!*

*Из пепела устани на оне,
што дрзнуше се дрско,
што отеше нам тебе,
наше тло Српско!*

*На твоме бојном пољу,
поређане мученичке главе,
њихове душе одјекују небом,
како Христа Бога славе!*

*Око тебе порушене цркве,
над њима анђели кличу,
благослови Господе,
да храмови опет ничу!*

*Твоје муке ће,
одмах да се скрате,
кад се сви Срби,
својој вери врате!*

Гром

Хуманитарна организација Срби за Србе
<http://www.srbizasrbe.org>

ДЕЦА СУ НАША БУДУЋНОСТ!